О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 26730

гр. София, 02.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 62 състав,** в закрито заседание на 02.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

като разгледа дело номер **7905** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

роизнасянето е по реда на чл. 166 ал.2-4 от АПК и е по особено искане за спиране от М. Л. Я. чрез адв.от Л. М. К. на предварителното изпълнение, допуснато по силата на закона /чл.172 ал.6 от ЗДвП/ на ЗПАМ № GPAM-1438424/11.06.26г на Полицейски орган при РУ К., ОДМВР П..

В особеното искане се сочи, че предварителното изпълнение ще причини на лицето значителни и трудnопоправими вреди.

Ответникът Полицейски орган при РУ К. не изразява становище по Особеното искане.

Съдът намира Особеното искане за допустимо, доколкото е налице допустима жалба срещу самата ЗПАМ, направено е от лице с активна процесуална легитимация, при наличие на допуснато по силата на закона предварително изпълнение на адм.акт.

Особеното искане е неоснователно, по следните съображения:

На 18.06.26г е издадена обжалваната ЗПАМ/за отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца/, както и АУАН № 3528113 от 18.06.2026 , като още с АУАН е иззето СУМПС на М. Л. Я..

Съгласно разпоредбата на чл. 172 ал.6 ЗДвП, подадената жалба срещу заповедта по чл.171 т.1 от Закона не спира изпълнението и. От своя страна, специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП на заповед по чл. 172, т. 1 от ЗДвП, поради което - приложими са общите правила по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК.

Безспорно, изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт, допуснато независимо дали по силата на закона или по разпореждане на компетентния административен орган, винаги въздейства негативно върху правната сфера на адресата. Това негативно въздействие подлежи на доказване във всеки конкретен случай в съответствие с нормативно предвидените основания. В тази връзка, оспорващият, който иска спиране, трябва да посочи конкретните вреди, които незабавното изпълнение би могло да му причини по вид и значителност. Успоредно с това, следва да се установи и настъпването им в степен на достатъчна

вероятност.
Следва да се отбележи още, че нормативното изискване налага вредите да настъпят в резултат от предварителното изпълнение, а не от самия административен акт.
Нормата на чл.166 от АПК ясно вменява доказателствена тежест на жалбоподателя.
В настоящият казус освен,че няма никакви доказателства, липсват и твърдения за наличие на факти от нормата на чл. 166 ал.2 АПК. Липсват твърдение дали предварителното изпълнение, би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, както и в какво се изразява то. Твърденията не са обосновани нито с факти, нито с доказателства.
С оглед всичко гореизложено и на основание чл. 166, ал. 3 във вр. с ал. 4 и ал. 2 от АПК във вр. с чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, искането следва да се отхвърли.
Поради това, Административен съд София-град, 62 състав,
О П Р Е Д Е Л И:
ОТХВЪРЛЯ искането за спиране от М. Л. Я. чрез адв.от Л. М. К. на предварителното изпълнение, допуснато по силата на закона /чл.172 ал.6 от ЗДвП/ на ЗПАМ № GPAM-1438424/11.06.26г на Полицейски орган при РУ К., ОДМВР П.
Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от неговото съобщаване.
Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: